

det var sidste gang, Venstre deltog i finanslovforlig. Det ærgrede os, og det er også derfor, vi er kommet med forslag om delorlov og foreslår længere barselorlov.

Vi deler den opfattelse, at børnene er forældrenes, og det er ikke kun smukke ord, når vi skriver principprogrammer. Jeg synes, den store forskel på Venstre og SF i den sammenhæng er, at vi omsætter det i lovgivning. Det ville være rart, hvis Venstre var forpligtet af samme sammenhæng mellem principielt flotte ord og virkelighedens lovgivning.

Når fru Tove Fergo så siger, at hun heller ikke går ind for at slå børn, er det jo igen det samme skisma: man støtter det sådan ideologisk, men vil ikke være med til at tage konsekvensen. Det, forslaget i dag drejer sig om, er, at vi siger til forældrene, at de skal lade være med at slå børn, og det er så det forslag, som Venstre ikke kan støtte.

Jeg sagde så med henvisning til et citat fra de gamle grækere til fru Inge Dahl-Sørensen, at netop det citat kan gøre, at det er lidt svært at komme i dybden i en diskussion i hvert fald i dag med fru Inge Dahl-Sørensen. Jeg synes, fru Inge Dahl-Sørensen viste berettigelsen af det, når hun kan udlægge denne diskussion på den måde, at man nu så heller ikke må irettesætte sine børn.

Jeg vil bare sige, at så har man da intet forstået af dagens debat.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det, der bringer mig herop, er fru Tove Fergos hårrejsende beskrivelse af de offentlige myndigheders adfærdskontrol af forældres måde at behandle deres børn på. Det er åbenbart forkert, og det ved eller burde fru Tove Fergo vide. Jeg har under alle omstændigheder orienteret hende om det, og på det tidspunkt lyttede fru Tove Fergo.

Det er ikke korrekt, at man tvangsfjerner børn, fordi de får en irettesættelse af deres forældre. Der bliver tvangsfjernet for få børn, for børn får lov til at blive mishandlet af deres forældre i et omfang, som fru Tove Fergo burde kende noget mere til. Fru Tove Fergo ved godt, at hver gang fru Tove Fergo har himlet rundt i aviserne med en eller anden konkret sag, er der lukket for enhver form for tvangsfjernelse af børn i meget lang tid.

Vi ser omvendt børn blive mishandlet, fordi de offentlige myndigheder ikke tør gå ind. Vi

ser børn, der står foran total psykisk og fysisk ødelæggelse, hvor fru Tove Fergo kommer med fuldstændig urigtige beskrivelser af, hvilke muligheder de offentlige myndigheder rent faktisk har for at gå ind i disse sager. Jeg synes, fru Tove Fergo skulle prøve at tænke sig lidt bedre om, før hun fra denne talerstol kommer med sådanne åbenbart urigtige udtalelser.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Nu er det jo ikke meningen, at vi skal have en lang diskussion om tvangsfjernelser, men jeg vil dog opretholde mine udsagn fra før. Det er sådan, at sundhedsplejerskerne har indberetningspligt, skolen har indberetningspligt, daginstitutionen har indberetningspligt. Der er lige kommet en ny publikation fra Socialministeriet, som indskærper denne indberetningspligt, og jeg kender utallige eksempler, og det gør fru Anne Baastrup også, på, at denne indberetningspligt bliver brugt. Man er ked af, den ikke bliver brugt nok, så derfor vil man tilskynde til, at den kan blive brugt i en endnu højere grad.

Så er det, jeg spørger i forbindelse med SF's konkrete lovforslag: Er det den indberetningspligt, der også skal bruges, hvis forældre revser deres børn? Nu har vi jo fået en ganske glimrende forklaring på, hvad ordet revse betyder på nutidsdansk, og det betyder altså også irettesætte, og rent en passant kan jeg da så nævne, at Venstre da er blevet godt revset her i dag, men det vil man måske også forbyde.

Jeg kan simpelt hen ikke lade være med som forælder til tre børn at sige til dette højtærede Folketing og den danske befolkning, at jeg vil have lov til at skælde mine børn ud, og det skal Folketinget aldeles ikke begynde at blande sig i. Jeg ved nok, hvornår mine børn trænger til at blive skældt ud, og det er der ingen der skal blande sig i. Jeg håber heller ikke, at Folketinget blander sig i, om ægtefæller skændes eller ej; det er dog en menneskeret. Nu må dette formynderi have en ende, og der må være en grænse; den er hermed sat for mit vedkommende, kan jeg sige.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Det kan godt være, der er mange myndigheder, der har underretningspligt, men der er rent faktisk ikke mange myndigheder, der overholder den, plus at selv om de gør det, sker der intet. Intet! Der skal utrolig meget til.